HIIUMAA VALLAVALITSUS

august 2026

Koondatud vastused Hiiumaa valla üldplaneeringu eelnõule esitatud metsadega seotud küsimustele

1. Tausta selgitamine

Hiiumaa valla üldplaneeringu lähteseisukohtades on arvesse võetud erinevates strateegilistes dokumentides kokkulepitud suunad. Arvestatud on nii üleriigilisi kui kohalikke eesmärke.

Üleriigiline planeering Eesti 2030+ on muuhulgas välja toonud, et maakonnaplaneeringutes toodud meetmed rohevõrgustiku säilimisele on üldiselt piisavad, kuid üldplaneeringutes tuleb rohkem tähelepanu pöörata nende piiride ja kasutustingimuste täpsustamisele. Tähelepanu tuleb pöörata rohevõrgustiku ökoloogilisele sidususele.
Maakonnaplaneeringutes nimetatud väärtuslike maastike (sh traditsiooniliste põllumajandusmaastike) säilitamise ja kasutamise meetmeid tuleb uute planeeringute koostamisel arvesse võtta, kuna väärtuslike maastike hoidmine, säilitamine ja kestlik kasutamine teenivad osaliselt rohevõrgustiku toimimise eesmärke, sest need sisaldavad muu hulgas loodusväärtusi, poollooduslikke kooslusi jms.
Üleriigilise planeeringu Eesti 2050 eelnõus märgitake täiendavalt, et pikas perspektiivis peab rohevõrgustikus olema tagatud mitmekesiste ökosüsteemiteenuste, elurikkuse ja kvaliteetse elukeskkonna säilimine ning rohevõrgustikul on lisaks ökoloogilisele funktsioonile oluline roll pakkuda elanikele vabaõhu puhkevõimalusi, luues tegutsemispaiku, mis soodustaksid aktiivseid liikumisviise.
Eesti regionaalarengu strateegia 2014-2020 dokumendis väljendatud visiooni 2030+ üldeesmärkide seas on märgitud eelisarendatavana Hiiumaale sobiliku spetsialiseerumisena ökoturismi, mille abil tugevdada piirkonna majandustegevust ja kogukondlikke algatusi. Suuremat tähelepanu soovitatakse pöörata saarte ja rannikualade kestlikule majandamisele, rohe- ja biomajanduse potentsiaali ärakasutamisele ettevõtluse arendamisel.
Hiiu maakonnaplaneeringus 2030+ on formuleeritud Hiiumaa visioon kui loodust hoidva ja väärtustava elujõulise uuendusmeelse kogukonnaga saar Läänemeres, kus on atraktiivne elamis-, ettevõtlus- ja külastuskeskkond. Visioonist tulenevalt on seatud ka maakonna ruumilise arengu olulise eesmärgina: *Hiiumaa kultuuri- ja loodusväärtused hoitud ning teadvustatud ja loodusressursid keskkonnasäästlikult majandatud;*

Keskväljak 5a
92413 Kärdla
Swedbank
Hiiumaa vald,
SEB Pank
Hiiu maakond

Telefon: + 372 463 6082
e-post: valitsus@hiiumaa.ee

Registrikood 77000424
EE632200001120048941

EE361010602008926008

Hiiumaa valla arengukava 2035+ külastuskeskkonna arengu eesmärkide seas tuuakse välja, et Hiiumaa on tuntud privaatse looduspuhkuse saar ning jätkata tuleb RMK külastuskeskkonna arendamisele ja UNESCO Biosfääri programmiala tutvustamisele suunatud tegevustega (matkarajad, puhkealad jm). Keskkonnahoiu ja -teadlikkuse eesmärkidena on välja toodud vajadus kasutada Hiiumaa metsaressurssi säästlikult, säilitada väärtuslikke vaateid ja maastikke ning hoida ja teadvustada kultuuri- ja loodusväärtusi, neid keskkonnasäästlikult majandades ja puidu kohapeal väärindamist senisest rohkem.

Majandusarengu eesmärkidena on toodud vajadus luua arengutingimused täiendavatele kasvuvaldkondadele (turism, toidutootmine, põllumajandus, eelistatult mahepõllumajandus);
UNESCO programmi „inimene ja biosfäär“ eesmärgina toodud kestliku arengu toetamiseks panustatakse tegevustega bioloogilise mitmekesisuse säilitamisse, ökosüsteemi teenuste ehk looduse hüvede pakkumisse ja loodusvarade mõistlikku kasutamisse. Tuleviku majandusarengu väljavaadetes on olulisel kohal kohalikud loodusvarad – mets, meri, ravimuda, puhas keskkond jm, mida tuleb kasutada vastutustundlikult ja jätkusuutlikult, sh toetada elurikkust, tagada kestlik metsakasutus (sh vastutustundliku metsamajandamise märgise võimaluste tutvustamine). Metsatööstuse kõrval oluliseks kasvuvaldkonnaks nähakse elamus- ja loodusturismi. Töötatakse välja inimeste ja nende elukeskkonna tasakaalustatud suhete alused ning suunatakse planeerimis- ja arendustegevuse kaudu kohalikku arengut.
Üldplaneeringu lähteseisukohtadena on muuhulgas esile tõstetud järgmist:
2.4.1. Arvestada asjaoluga ja seostega, et Hiiumaa on osa Lääne-Eesti saarte biosfääri programmialast, mis kuulub UNESCO programmi „Inimene ja biosfäär“ (inglise keeles Man and the Biosphere ehk MAB) ülemaailmsesse võrgustikku.
2.4.2. Arvestada Hiiumaal paiknevate riigi tasandi suurte tuumaladega T1 ja väikeste tuumaladega T2 (maakonna planeeringus märgitud). Täpsustada rohevõrgustiku piire ja säilimiseks vajalikke kasutustingimusi. Tuleviku arenduste planeerimiseks näidata võrgustiku toimimiseks olulised kohad ja võrgu struktuur, et vältida võrgustiku kahjustumist.

Arvesse võttes eespool toodud sihid ja kõrgema astme planeeringutes ja seadustes toodud ülesanded ning tuginedes üldplaneeringu lähteseisukohtades võetud eesmärkidele on planeeringumeeskond täpsustanud rohevõrgustiku mõistet, koridoride asukohti ja määranud võrgustiku toimimise tagamiseks (kahjustumise vältimiseks) vajalikud tingimused.
Seejuures on kaalutud erinevaid huve, mille tulemusena on püütud leida tasakaalustatud lahendus rohevõrgustikule ning väärtuslikele metsamaastikele seatud ülesannete saavutamiseks.
Hoolivale ja targale maaomanikule ei ole sääraseid reegleid vaja seada. Üldplaneeringus määratakse tingimused selleks, et vältida nö halva praktika vohamist ja tagada eesmärgina toodud väärtuste säilimist.

Rohevõrgustik saab toimida vaid siis, kui **tuumalad on terviklikud ja üksteisega ühendatud**. Ühendusteks on vajalik määrata koridorid, mis aitavad säilitada täna toimiva võrgustiku. Loomad kaarti ei jälgi, kuid üldtuntud teadmistele tuginedes liiguvad suurulukid peamiselt metsastel aladel. Lagedaid alasid ületavad loomad vaid siis, kui varju pakkuv metsatukk on lähedal, silmside kaugusel. Seetõttu on vajalik määrata planeeringutega alad, kus arendustegevuste kavandamisel on oluline jälgida võrgustiku toimimise jätkuvust laiemalt ning vältida uute tegevustega liigseid katkestusi, mis võivad ühenduse erinevate alade vahel lõhkuda. Võrgustiku toimivuse jätkumise peavad kindlustama peamiselt puittaimestikuga koridorid, millel majandatakse mõistlikult. See on nii riigi kui iga üksiku inimese kohustus juba põhiseaduse järgi (igaühe kohustus keskkonda säästa PS § 53 esimene lause).
Võimalusel on võrgustikku haaratud vaid riigimaad ning suuremad tugialad paiknevadki peamiselt riigile kuuluvatel aladel. **Tugialasid ühendavate koridoride määramisel on tulnud kaasata ka eramaid.** Üldplaneeringus on täpsustatud koridoride paiknemist ning võimalusel välistatud olemasolevate majapidamiste, lagedate põldude ja suuremate liikluspindade haaramist

koridoridesse. Maakonnaplaneeringus märgitule lisaks on koridoridena kaasatud ka vooluveekogude (jõgede) kaldad.

2. Selgitused enim küsimusi tekitanud tingimuste osas

2.1. Rohevõrgustiku märkimise otstarbekus ja vajalikkus.

Planeerimisseaduse § 75 lg 1 p 10 ja p 11 alusel tuleb Hiiumaa valla (ja samas maakonna) kohta koostatavas üldplaneeringus määrata rohevõrgustiku alad ja nende toimimiseks vajalikud tingimused. Rohevõrgustik koosneb tugialadest ja neid ühendavatest koridoridest. Kuigi Hiiumaal ei pruugi võrgustiku toimimisega täna probleeme olla, siis ilma neid üldplaneeringus märkimata, ei pruugi tulevikus olla tegelikult toimivat võrgustikku.
Ka riigikohus selgitab lahendi nr 3-21-1658 punktis 19, et kuigi omavalitsusüksusele on jäetud avar otsustusruum kohaliku elu küsimuste lahendamisel, ei või jätta täielikult tähelepanuta vajadust täpsustada maakonnaplaneeringuga seatud rohevõrgustiku üldisi kasutustingimusi. Punktis 20 öeldakse lisaks, et omavalitsusüksus peab üldplaneeringus arvestama maakonnaplaneeringus väljendatud avaliku huviga tagada rohevõrgustiku toimivus.
Vt ka selgitused punktis 1.

2.2. Rohevõrgustikku kuuluvates majandusmetsades täiendavate piirangute seadmine raielangi suurusele ja metsa uuenenuks lugemisele.

Rohevõrgustiku tähendus ning rohevõrgustikule seatavad eesmärgid on toodud üldplaneeringu seletuskirja peatükis 12. Neid silmas pidades on samas peatükis määratud tingimused, mis aitavad tagada rohevõrgustiku säilimise ja toimimise. Selgitame, et üldplaneeringus leevendati varasema versiooniga võrreldes metsa majandamisele seatavaid tingimusi ning lageraielangi suurust piiratakse 2 hektarile vaid rohevõrgustiku koridorides.
Riigikohtu lahendi nr 3-21-1658 punktis 16 toob kolleegium välja, et kuigi rohevõrgustiku esmaseks funktsiooniks on elurikkuse kaitse, on olulisteks eesmärkideks ka kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohanemine ning rohemajanduse, sh puhkemajanduse edendamine (vt ka RKHKo 3-20-1310/52, p 26). Punktis 23 toob kolleegium välja, et metsaraie võib mõjutada rohevõrgustiku toimimist. Osa liikide puhul ei ole metsamajandamine (nt lageraied jms) olulise tähtsusega, samas kui teiste, spetsiifilisemate elupaiganõudlusega liikide jaoks võib see olla elupaiku killustav ja rohevõrgustiku funktsiooni nõrgestav tegevus. Samas lisatakse, et raiepiirangud võivad olla vajalikud ka muude rohevõrgustiku eesmärkide saavutamiseks, nagu kohalikele elanikele puhkevõimaluste tagamine või asulate kaitse õhusaaste, müra, tugeva tuule või lumetuisu eest. Punktis 29 tuuakse välja, et võrgustiku sidususe tagamiseks tuleb hinnata piirangute vajadust kõigis maakonnaplaneeringu rohekoridorides sõltumata sellest, kes on metsamaa omanik. Punktis 31 lisatakse, et rohevõrgustiku senine toimimine ei kinnita jätkuvat toimimist tulevikus, kui metsa peaks raiutama maksimaalses võimalikus mahus või aladel, mis on tundlikud rohevõrgustiku seisukohast. Punktis 34 öeldakse, et raiesmik ega noor mets pole ökoloogiliste protsesside ega inimese elukeskkonna seisukohalt samaväärne keskealise või vana metsaga.
Punktis 30 toob kolleegium välja, et Metsaseaduse piirangud raietele on üldised ega lähtu rohevõrgustiku spetsiifilistest vajadustest, mistõttu ei taga need rohevõrgustiku toimimist täiel määral (vt ka RKHKo 3-21-979/44, p 24). Kokkuvõtvalt öeldakse, et KOV peab määrama tingimused, mis on vajalikud rohevõrgustiku eesmärkide täitmiseks.
Punktis 42 viidatakse, et Planeerimisseaduse §75 lg1 p21 sätestab, et üldplaneeringuga võib üldplaneeringu eesmärkide saavutamiseks seada piiranguid langi suurusele ja raievanusele ning selleks pole üldiselt vajalik kokkulepe maaomanikuga. Vt ka selgitused punktis 2.4 ja 2.5.

2.3. Püsimetsandus

Lähtuvalt ruumilistest vajadustest ja seletuskirja peatükis 15.2 toodud väärtuste säilitamiseks peab KOV PlanS § 75 lg 1 p 14 alusel vajalikuks väärtuslike metsamaastike määramise.

Üldplaneeringus märgitud püsimetsanduse põhimõtted on tekitanud mõistmises mõningat segadust ning teema kajastub mitmes esitatud arvamuses või ettepanekus. Püüame siinkohal selgitada ning parandada ka sõnastust.
Valitud piirkondades on metsana väärtustatud erivanuselist ja peamiselt kõrget metsa, mis aitaks täita nende metsade abil kogukonna jaoks olulisi eesmärke (kirjeldatud üldplaneeringu seletuskirja peatükis 15.2). Ulatuslikud raiesmiku või noore metsaga alad pole inimese elukeskkonna seisukohalt samaväärne keskealise või vana metsaga ega saa pakkuda võimalusi märgitud eesmärkide täitmiseks. Praegune metsaseadustik võimaldab metsamassiivide ulatuslikku lagedaks raiumist, mille tulemusena võib kergesti kaduda väärtuslik metsamaastik ja metsa terviklikkus ka üldplaneeringus väärtuslikuna esile tõstetud asukohtadel. Sellise olukorra vältimiseks peavad nendes metsades metsamajanduslikud tööd olema teistsugused kui majandusmetsades. Uuendusraie üldiselt ei suurenda, vaid vähendab aastakümneteks metsa puhkeväärtust ja kaitset, mida mets pakub asulatele ja ehitistele tuisu, lume jms mõjude eest. PlanS § 74 lg 3 kohaselt võib üldplaneeringuga seada omandikitsendusi.

Valitud metsades intensiivse majandamise vältimisel oleme muuhulgas tuginenud ka Tartu ülikooli säästliku metsanduse teadur Raul Rosenvaldi arvamusele, kes on märkinud (29.11.2023 Vikerhommikus), et Eestis ei majandata metsi jätkusuutlikult ja kõiki metsa eesmärke silmas pidades. RMK raieplaane vaadates on ta mures, et Hiiumaa männimetsades on plaanitud raieid kaks korda rohkem kui oleks jätkusuutlik.

Selgitame lisaks, et „metsauuendustele kulutuste mitte tegemine“ pole üldplaneeringus nõudena, vaid suundumuse kirjeldusena. Püüame paremini sõnastada, öeldes näiteks “võib puududa vajadus teha kulutusi”. Ka üldplaneeringule saadetud arvamustes (nt arvamused nr 3.277 ja 3.280) on märgitud, et püsimetsakasvatuse rakendamisel on väga harva vaja sekkuda metsa kultiveerimisega taimede istutamise teel, kuna tavaliselt toimub metsa looduslik uuenemine. Samas tuuakse välja, et püsimetsana majandamise keskkonna jalajälg on oluliselt madalam lageraiepõhise majandamise omast ning säilitab metsade ökoloogilise terviku, säilitades nii elustiku kui ka inimeste elukeskkonna tingimused.

Metsauuendusele piisavate valgustingimuste tagamiseks ja juurkonkurentsi vähendamiseks on üldplaneeringus lubatud väärtuslikel metsamaastikel majandada ka lageraielankide abil, mille suurus ei ületa 0,3 ha, mis oma olemuselt on siiski väikesed häilud maastikus. Sellise reegli määramisel on olnud eesmärgiks mitte piirata konkreetsete raieviiside kasutamist (valik-, häil-, veerraie vm), vaid võimaldada metsaomanikul kohapealseid olusid arvestades valida sobivaim raieviis, sh lageraie, mis aitab luua metsa uuenemisel sobivaid valgustingimusi ja vähendab juurkonkurentsi noorte ja vanade puude vahel. Küll aga soovitakse lageraie langi suuruse piiramisega vältida väärtuslikel metsamaastikel suurte alade korraga lagedaks raiumist. Säärase tingimuse seadmisel oleme eeskujuks võtnud muuhulgas Soomes hästi toimiva praktika, kus linnalähedasi metsi majandatakse püsimetsanduse võtteid rakendades.

Kuna väärtuslikel metsamaastikel seatakse eesmärgiks puistu erivanuseline ja eriliigiline struktuur ning suurte alade lagedaks raiumise vältimine, siis peetakse oluliseks, et raiutaks vaid väikeses mahus ning igal ajahetkel võiks leiduda uuenemisel olevaid häile, tugevalt harvendatud osi ja harvendamata metsatukki. Seda aitaks saavutada raiete perioodilisuse määramine ühel tervikalal majandatavate lankide vahel. 15-30 aastat on üsna lai ajavahemik, mille jooksul metsaomanik saab kohapealseid olusid arvestades teha otsuseid. Metsakahjustuste korral saab tingimusest kõrvale kalduda metsaseaduse mõistes koostatud metsakaitseekspertiisi alusel. Võttes arvesse, et metsa

kasutamine ei seisne üksnes raietes (vt ka selgitused p 2.4) ei saa sellise võrdlemisi laia ajavahemiku määramist pidada liialt piiravaks tingimuseks. Üldplaneeringus on see tingimus muudetud soovituslikuks.

Kliimaministeerium on 17.oktoobril 2025 andnud teada, et uuendab erametsanduse toetussüsteemi, et suurendada elurikkust Eesti metsades ja kujundada kliimakindlamaid metsi. Varasem metsa uuendamise toetus muudetakse mitmekesise ja kliimakindla metsa rajamise toetuseks, mille tulemusena võib taimi istutada eeskirjas sätestatust vähem, et jätta ruumi looduslikule uuendusele ja mitmekesisuse kujunemisele. Kasvukohatüübile sobivate puuliikidega koos kujundatakse puistud elurikkusele väärtuslike liikidega, nagu nt haab, pärn, pihlakas ja must lepp. Hooldamisel soositakse jätma looduslikke elurikkuse taskuid ja puhverribasid. Lisaks hakatakse andma toetust püsimetsanduse metsamajandamiskava koostamiseks, st kava, kus on kirjeldatud metsa majandamise võtted uuendusraieid kasutamata. Märgitakse, et koostöös KIK-ga toetatakse väikemetsaomanikke mitmekesiste metsade kujundamisel. Eeltoodule tuginedes saame järeldada, et ministeerium on siiski seisukohal, et püsimetsandust on võimalik Eesti tingimustes viljeleda ning tulevikku vaatavalt on vajalik suurendada metsade elurikkust.

2.4. Piirangute intensiivsus ja hüvitamiskohustus

Riigikohtu lahendi nr 3-21-1658 punktis 44 toob kolleegium välja, et üldplaneeringuga uuendusraiete reguleerimist ei saa üldjuhul pidada metsakinnistu faktiliseks sundvõõrandamiseks põhiseaduse § 32 lg 1 teise lause tähenduses, eriti mis puudutab rohevõrgustikus asuvaid metsi. Lageraie välistamise asemel võib planeering ette näha selle ajastamise, ulatuse piiramise või muude lisatingimuste seadmise. Kuigi metsa majandamine võib olla peamine maatüki kasutusviis, ei seisne sellise kinnisasja kasutamine siiski üksnes raietes, veel vähem üksnes uuendusraietes (vt metsaseadus § 16). Kinnisasja kasutusvõimaluste hindamisel ei saa lähtuda ainult selle omaniku äriplaanist.

Riigikohtu lahendi nr 3-21-1658 punktis 45 tuuakse välja, et põhiseaduse § 53 esimene lause toob esile igaühe kohustuse keskkonda säästa, mis võib kaasa tuua teatud osas piirangute talumiskohustuse, mis võib olla küllalt kõrge. Seetõttu pole riigil või omavalitsusüksusel kohustust hüvitada mistahes piirangut täies ulatuses. KAHOS § 4 lg 3 peetakse silmas üksnes selliseid piiranguid, mis ei võimalda kinnisasja kasutada maakatastriseaduse alusel kindlaks määratud maa senise sihtotstarbe kohaselt. Piirangud uuendusraietele ei välista tingimata metsakinnistu senist sihtotstarbelist kasutust.
Piirangut saab lugeda intensiivseks ja eraomandiõigusi täiendavalt piiravaks, kui need on karmimad kui seadustest vm õigusaktist tulenevad piirangud (nagu LKS § 37 lg 2 lageraielangi suuruse piirang kalda piiranguvööndis ja sama seaduse § 50 tulenevad raiepiirangud liigi püsielupaiga kaitseks. Kõnealused piirangud Hiiumaa valla üldplaneeringu eelnõus ei ole sarnastest kehtivatest piirangutest karmimad.

Tuginedes täiendavalt Keskkonnaametilt saadud andmetele perioodil 2013-2021 (9 aastat) esitatud metsateatiste kohta Hiiumaal oli keskmine raielangi suurus 1,22 ha ning 45% kõikidest raietest moodustasid lageraied (sh 60% RMK ja 40% erametsad). Nende andmete põhjal võib järeldada, et tegelikku majandustegevust jälgides ei saa 2 ha nõue lageraielangi suurusele olla metsaomaniku jaoks liialt piirav tingimus, kuid aitab seejuures saavutada rohevõrgustikule seatud eesmärkide täitmist.

2.5. Eramaadele seatavad kitsendused

Selleks, et võrgustik toimiks ja täidaks eesmärki, peab loodusliku iseloomuga aladest moodustuma omavahel ühendatud alade võrgustik ning ühendused tuleb tagada mõistliku vahemaa tagant. Hiiumaa Vallavalitsus peab vajalikuks seada valitud metsades majandamisele tingimused asukoha või ala iseloomu järgi ega pea õigeks tingimusi eristada sõltuvalt omandivormist.

Rohevõrgustikule ja väärtuslikele metsamaastikele seatavad eesmärgid on asjakohased sõltumata omandivormist ning esile tõstetud väärtused, mis võivad vastanduda majanduslikele huvidele, ei paikne vaid riigimaal.

Rohevõrgustikuna märgitud aladest jäävad suuremas osas metsad riigimaadele, kuid rohevõrgustiku koridorides, kaldaäärsetel aladel ja miljööväärtuslikel aladel pole eramaadele sageli alternatiivi. Nendes piirkondades puuduvad avalikule sektorile kuuluvad maad, mistõttu rohevõrgustikule seatud eesmärkide saavutamiseks tuleb seada tingimusi ka eraomanikele kuuluvatele metsadele.
Üldplaneeringus määratud väärtuslike metsamaastike osakaal kogu Hiiumaa metsamaa kõlvikust moodustab vaid 3,17% ning sellest alla 30% (ca 28) asuvad eramaadel. Need asuvad peamiselt tiheasustusega alade ümber, asustuse kaitseks meretuulte eest või aladel, mis on miljööväärtuslikena esile tõstetud ning kus mets on piirkonna miljöö oluliseks osaks. Nendes kohtades üldjuhul puudub riigile kuuluv mets, kuid looduskeskkonna, elukeskkonna ja kogukonna kaitseks seatud eesmärgid saab täita vaid metsamaadel.

Üleriigilise planeeringu Eesti 2050 visiooni avalikel aruteludel (mai-juuni 2025) toodi muuhulgas välja olulise teemana ka rohevõrgustiku roll ja ulatus, väärtuslike maastike ja põllumajandusmaa kaitse. Rõhutati vajadust siduda looduse ja maastiku väärtused selgelt planeeringupõhimõtetega, vältida tarbetut maahõivet ning kasutada olemasolevat ruumi säästlikult. Maastiku terviklikkuse hoidmine toodi olulise põhimõttena esile.

2.6.Raierahu lindude pesitsusajal

Keskkonnaameti kodulehelt võib lugeda, et Eesti metsalinnustik vajab kaitset, sest nende arvukus on vähenenud ning soovitatakse mitte planeerida raietöid kõige intensiivsemale pesitsusperioodile. Eriti oluline on sellega arvestada kõige linnurikkamates ja kaitstavatel aladel. Looduskaitseseaduse § 55 lõike 6´ punkti 1 kohaselt on keelatud looduslikult esinevate lindude pesade ja munade tahtlik hävitamine ja kahjustamine või pesade kõrvaldamine. Eestimaa Looduse Fond (ELF) oma 3.04.2023 saadetud kirjas nr 79 (ÜP ettepanek nr 2.51) on soovitanud elurikkuse hoidmiseks seada üldplaneeringus metsaraiele piirangud lindude ja loomade pesitsusperioodil.

Arvestades eeltoodud arvamusi peame vajalikuks säärase loodust ja elurikkust hoidva hea praktika laiemat juurdumist metsamajandamisel. Samas nõustume, et üldplaneeringuga on keeruline tagada ja ka kontrollida raierahust kinnipidamist, mistõttu jätame pesitsusaegse raierahu tingimuse üldplaneeringusse range nõude asemel soovituslikuna.

Lugupidamisega

Omar Jõpiselg,
abivallavanem
Hiiumaa Vallavalitsus

Kirja koostas Kaire Nõmm,
Kaire.nomm@hiiumaa.ee